

Bruxelles, den 18. september 2020
(OR. en)

Interinstitutionel sag:
2018/0089(COD)

9592/20
ADD 1

CONSOM 118
MI 233
ENT 80
JUSTCIV 72
DENLEG 46
CODEC 628

I/A-PUNKTSNOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanters Komité/Rådet
Tidl. dok. nr.:	9059/20
Komm. dok. nr.:	7877/18 + ADD 1-5
Vedr.:	EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om adgang til indbringelse af sager til varetagelse af forbrugernes kollektive interesser og om ophævelse af direktiv 2009/22/EF – Erklæring fra Estland

– Erklæring fra Estland –

Estland ser med tilfredshed på målet med direktivet om adgang til indbringelse af sager til varetagelse af forbrugernes kollektive interesser om at styrke mekanismen til varetagelse af forbrugernes kollektive interesser på et stadigt mere globaliseret og digitaliseret marked.

Estland beklager imidlertid, at dette sektorspecifikke direktiv undergraver medlemsstaternes civile retsplejeregler og autonomi ved at indføre en række regler, der er horisontale og allerede findes i samtlige medlemsstater. Sådanne regler er f.eks. princippet om, at taberen betaler, *res judicata*, *litispendens*, afvisning af en sag. Processuel autonomi er efter vores opfattelse af stor værdi og bør respekteres ved udformningen af civile retsplejeinstrumenter.

Estland var en af de medlemsstater, der støttede det synspunkt, at en EU-procedure bør omfatte grænseoverskridende situationer, således at medlemsstaterne selv kan etablere nationale systemer. Vi mener stadig, at dette ville have været den rigtige tilgang. EU-regler bør kun indføres i situationer, hvor medlemsstaterne ikke selv kan løse problemet. Efter vores opfattelse er etablering af et nationalt system for sager til varetagelse af forbrugerinteresser ikke et sådant spørgsmål.

Regler for finansiering af nationale godkendte organisationer/organer og undersøgelse heraf bør henhøre under en medlemsstats kompetence. Desværre er reglerne for finansiering i den endelige tekst horisontale. Her ville vi have foretrukket den generelle indstilling, som kun vedrørte finansiering af grænseoverskridende godkendte organisationer/organer.

Vi er meget bekymrede over, at ordlyden af artikel 7, stk. 1, ikke sonder mellem nationale og grænseoverskridende sager. Estland mener derfor, at teksten ikke udelukker en fortolkning, hvorefter domstolsmedlemsstatens nationale regler kan gøre det umuligt for en godkendt organisation/et godkendt organ fra en anden medlemsstat, der finansieres af en tredjepart, at indbringe en sag udelukkende på grundlag af, at der er tale om finansiering fra en tredjepart, uden at det mulige omfang af finansieringsydernes indflydelse overhovedet vurderes. Det er et resultat, vi ikke kan tilslutte os. En sådan begrænsning er ikke i overensstemmelse med direktivets mål og ville gøre det urimeligt vanskeligt og finansielt belastende for små medlemsstater at finde andre grænseoverskridende godkendte organisationer/organer end offentlige organer.

Estland er af den opfattelse, at fastlæggelsen af anvendelsesområdet for et direktiv om forbrugerbeskyttelsesret ved hjælp af en liste over 68 instrumenter, herunder både direktiver og forordninger, er uklar og alt for vanskelig at anvende i praksis. Vi har f.eks. svært ved at forstå, hvordan man fastlægger anvendelsesområdet for et minimumsharmoniseringsdirektiv, som er blevet gennemført i national ret, når de nationale regler går videre end reglerne i direktivet.

Desuden er vi skuffede over, at fristen for gennemførelse og anvendelse af direktivet er blevet afkortet væsentligt i forhold til den generelle indstilling. Fristerne er ikke lange nok til, at en lille medlemsstat som f.eks. Estland, der ikke allerede har et system for sager til varetagelse af forbrugerinteresser, kan nå at etablere dette komplekse system.

Derfor vil Estland, som igen understreger sin støtte til målet om forbrugerbeskyttelse, afholde sig fra at stemme om dette direktiv.
